

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 96.

Trettende Session.

28de Møde.

Lovsdagen den 9de November Kl. 1.

(Fortsat.)

Klein (forts.): Den ærede Rigsdagsmands Hovedargumentation gik i den Retning, at man var bunden ved, hvad man flere Gange tidligere var kommen ind paa — og det er en Argumentation, som jeg tror overhovedet har spillet og desto værre formodentlig vil komme til at spille en stor Rolle i dette Thing, naar Afgjørelsens Time kommer; i en lignende Retning gik ligeledes nogle Uttringer, der kom fra den ærede Rigsdagsmand for Hjørring Amts 2den Valgkreds (Fischer). Det er indlertid allerede paavist af min ærede Collega (C. Rimestad), at den ærede Rigsdagsmand for Rjøbenhavns Amts 3die Valgkreds (Liebe) ikke har været aldeles heldig i de Exempler, som han hentede fra den ældre Lovgivning, for at begrunde sin Paastand; det er navnlig saaledes paavist, hvorledes det Exempel, der blev taget fra Forordningen af 12te Juni 1816, slet ikke passede; der er for det Første den væsentlige Forskjel, at Forordningen af 12te Juni 1816 ikke bestemte nogen Forandring i de Straffe, der allerede vare idømte; Udtrykkene i den paagjældende Forordning ere jo, at hvor Noget efter de tidligere Bestemmelser skulde anses med den og den Straf, skal Straffen for Fremtiden ansættes saa og saaledes; men dernæst er der en væsentlig Omstændighed, som ligeledes blev fremsat af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 5te Valgkreds (C. Rimestad), at Hensigten var at

formilde. Nu hørte jeg meget vel, at den ærede Rigsdagsmand for Rjøbenhavns Amts 3die Valgkreds (Liebe) søgte at vække endnu mere Interesse for det af ham anførte Exempel ved at fremhæve det „Hæslige“ i den corporlige Straf, som man ikke tog i Betænkning at stille istedetfor de tidligere Straffe, og som han altsaa ansaae for at være en uheldigere Straf for de Paagjældende; men det, som det kommer an paa, er ikke, hvilken Opfattelse det ærede Medlem har i dette Dieblis om Straffenes indbyrdes Forhold, hvilken Anskuelse der foretiden er den almindelige her i Salen eller her i Landet, men hvad det kommer an paa, det er den Tids Anskuelse, da Forordningen af 1816 blev givet, og stræbe vi at sætte os ind i dem, da er det ganske vist, at de ved bemeldte Forordning fastsatte Straffe dengang bleve ansæet for at være en Formildelse, og man behøver ikke engang i den Henseende at tage sin Tilflugt til, hvad der af Folk, som kjendte Bevæggrundene til denne Forordning, er bleven udtalt, man kan holde sig til selve Loven. Der staaer i Loven, at Straffen skal være en Formildelse; lad Lovgiveren dengang have taget fejl, lad ham have indført en Skjærpelse istedetfor en Formildelse, saa var det hans Hensigt at formilde Straffen; og det er Lovgiverens Opfattelse af Forholdet, hvorpaa det kommer an. Den ærede Taler henviste derefter til en anden Lov, nemlig Loven af 6te November 1858, og fremhævede, at det havde saameget mere Betydning, at man ved denne Lov ikke tog i Betænkning at forandre Straffen for dem, som allerede vare dømt, som der her endogsaa var Spørgsmaal om at forandre Straffe-